

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobců **a) A. K.**, a **b) P. Ř.**, obou v řízení zastoupených JUDr. Alešem Vídenským, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Sokolská 22, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, za účasti osoby zúčastněné na řízení **Ředitelství silnic a dálnic ČR** se sídlem Praha 4, Na Pankráci 56, v řízení zastoupené JUDr. Markem Křížem, Ph.D., advokátem se sídlem Karviná-Fryštát, Masarykovo náměstí 28, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3.3. 2014 č.j. MSK 177909/2013, ve věci vyvlastnění,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

A.

Žalobci se podanou žalobou domáhají přezkoumání výroku II. shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzen výrok I. rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „vyvlastňovací úřad“) ze dne 21.8.2013 č.j. SMO/ 289121/13/Správ./Re, jímž bylo odňato vlastnické právo žalobce a) k pozemkům parc. č. X a X, oba v k.ú. Vřesina u Bílovce, ve prospěch osoby zúčastněné na řízení a výrok IV. rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu o povinnosti osoby zúčastněné na řízení zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění nejpozději do 2 let od nabytí právní moci rozhodnutí. Výrokem I. napadeného rozhodnutí pak byly zrušeny výroky II. a III. rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu, o povinnosti k náhradě za vyplacení, platebním místu a lhůtě k plnění.

V žalobě namítají, že:

- 1) nebylo rozhodnuto s definitivní platností o náhradě, čímž byl dle žalobců porušen zák. č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZV“) tak, že je postaveno (téměř) najisto, že se odnímá vlastnické právo, není však najisto postavena výše náhrady. Jednotlivé výroky neměly být rozděleny, což žalobci dovozují z § 1 ZV;
- 2) k vyvlastnění došlo přesto, že tu byla možnost uzavření dohody (§ 3 ZV). Žalobce a) totiž obdržel ještě před zahájením vyvlastňovacího řízení návrhy Statutárního města Ostravy, aby předmětné pozemky převedl do vlastnictví města. To žalobce a) hodlal učinit, avšak převod podmiňoval současným převodem městských pozemků parc. č. X, X, X a X, na nichž stojí stavba č.p. X, neboť žalobce je jediným vlastníkem obchodní společnosti vlastníci stavbu č.p. X. V součinnosti se Statutárním městem Ostrava tedy bylo možné uzavřít dohodu.

U dnešního jednání žalobci rozšířili žalobu o další žalobní bod:

- 3) předmětné pozemky nejsou nezbytné k realizaci účelu vyvlastnění, jak vyplývá ze sdělení žalovaného ze dne 4.12.2014 č.j. MSK 154065/2014.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvádí:

- 1) o vyvlastnění a náhradě se vede jedno řízení, jehož výsledkem je však rozhodnutí se samostatnými výroky [§ 25 odst. 3 ZV, § 4 odst. 1 zák. č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „UZ“)];
- 2) probíhající jednání mezi žalobcem a městem nebyla vedena za účelem získání práva k předmětným pozemkům pro účel vyvlastnění (Silnice I/11, prodloužená Rudná – hranice okresu Opava), neboť subjektem, v jehož prospěch se vyvlastnění děje, je osoba zúčastněná na řízení, nikoli město, které ani v zájmu osoby zúčastněné na řízení nejednalo ani nebylo účastníkem vyvlastňovacího řízení. Návrhy kupní smlouvy byly žalobci a) doručeny 11.3.2008 a 31.5.2012, kdy žalobce a) reagoval 23.7.2012 obdobně tomuto žalobnímu bodu a 27.7.2012 souhlasem s obstaráním znaleckého posudku pro stanovení náhrady. V průběhu vyvlastňovacího řízení pak již k uzavření dohody s městem dojít nemohlo, neboť tomu brání § 19 ZV;
- 3) ke sdělení ze dne 4.12.2014 č.j. MSK 154065/2014 se není schopen vyjádřit.

Osoba zúčastněná na řízení navrhuje zamítnutí žaloby, kdy ve svém vyjádření se ztotožnila s argumentací žalovaného.

B.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

C.

Předně se krajský soud nemohl zabývat žalobním bodem 3).

Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Podle § 71 odst. 2 s.ř.s. (...) žalobce může kdykoli za řízení žalobní body omezit. Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

V nyní posuzovaném případě bylo napadené rozhodnutí žalobcům doručeno 4.3.2014, pročež lhůta k podání žaloby skončila 5.5.2014 (den 4.5.2014 připadl na neděli - § 40 odst. 3 s.ř.s.).

Vznesli-li tedy žalobci žalobní bod 3) poprvé až u dnešního jednání, aniž by žaloba obsahovala byť i jen zárodek tohoto žalobního bodu, učinili tak opožděně.

D.

Žalobní bod 1) žalobci opírají o § 1 odst. ZV. Ten stanoví, že tento zákon upravuje podmínky

- a) odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a přechod vlastnického práva nebo nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu k tomuto pozemku nebo stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem,
- b) poskytnutí náhrady za odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě,
- c) zrušení odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a navrácení těchto práv jejich dosavadnímu nositeli.

Ani při odhlédnutí od skutečnosti, že v logice argumentace žalobců by při odnětí vlastnického práva muselo být současně rozhodnuto o zrušení tohoto odnětí [srov. písm. a) a c) cit. ustanovení], nelze tento žalobní bod shledat důvodným, neboť argumentace žalobců je v rozporu s výslovným zněním zákona.

Podle § 24 odst. 2 dospěje-li vyvlastňovací úřad k závěru, že podmínky pro vyvlastnění jsou splněny, rozhodne samostatnými výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě a o náhradě za vyvlastnění.

Podle § 24 odst. 3 ZV výroky o vyvlastnění práv k pozemku nebo ke stavbě vyvlastňovací úřad

- a) rozhodne o

1. zrušení nebo omezení práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, jichž se vyvlastnění týká, nebo
 2. omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě zřízením věcného břemene ve prospěch vyvlastnitelů a vymezení jeho obsahu, anebo
 3. odnětí vlastnického práva vyvlastňovaného k pozemku nebo ke stavbě a o jeho přechodu na vyvlastnitelů,
- b) rozhodne, vyžaduje-li to veřejný zájem, která práva spojená s pozemkem, stavbou nebo jejich částí vyvlastněním nezaniknou,
- c) určí, v jaké lhůtě je vyvlastnitel povinen zahájit uskutečňování účelu vyvlastnění; lhůta nesmí být delší než 2 roky od právní moci rozhodnutí.

Podle § 24 odst. 4 ZV výroky o náhradě za vyvlastnění vyvlastňovací úřad

- a) stanoví výši náhrady pro vyvlastňovaného, jakož i pro oprávněného z věcného břemene, jejichž práva vyvlastněním zanikají, a uloží vyvlastniteli, aby jim náhrady zaplatil ve lhůtě, která nesmí být delší než 60 dnů od právní moci rozhodnutí,
- b) dojde-li k dohodě podle § 11, určí, jaký pozemek nebo stavba přechází do vlastnictví vyvlastňovaného, popřípadě rozhodne též o vyrovnání rozdílu v ceně vyvlastněného pozemku nebo stavby a náhradního pozemku nebo stavby podle oceňovacího předpisu účinného v době vyvlastnění, včetně lhůty k poskytnutí plnění, která nesmí být delší než 60 dnů od právní moci rozhodnutí,
- c) určí, jakou částku z náhrady pro vyvlastňovaného je vyvlastnitel povinen poskytnout zástavnímu věřiteli, podzástavnímu věřiteli nebo oprávněnému ze zajišťovacího převodu práva na úhradu splatných zajištěných pohledávek, pokud byla předložena dohoda, jinak uloží vyvlastniteli, aby náhradu za vyvlastnění složil do úschovy u příslušného soudu,
- d) uloží vyvlastniteli, aby nahradil vyvlastňovanému jím vynaložené náklady na vyhotovení znaleckého posudku, a určí k tomu lhůtu, která nesmí být delší než 60 dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 25 odst. 2 ZV včas podané a přípustné odvolání směřující proti některému z výroků podle § 24 odst. 3 má odkladný účinek i na ostatní výroky rozhodnutí. (...) Včas podané a přípustné odvolání směřující pouze proti některému z výroků podle § 24 odst. 4, nemá odkladný účinek na ostatní výroky rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „s.ř.“), jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,

- a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,
- b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal (...); anebo
- c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změní (...).

Podle § 90 odst. 5 s.ř. neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Ze shora citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že při rozhodování o vyvlastnění se rozhoduje dvěma samostatnými skupinami výroků, a to jednak o vyvlastnění samotném (§ 24 odst. 3 ZV), jednak o náhradě (§ 24 odst. 4 ZV). Výrok o náhradě je přitom závislý na výroku o vyvlastnění (což plyne jednak z povahy věci, jednak též z § 25 odst. 2 ZV, nikoli však naopak).

Zákonodárce přitom výslovně určil, že tyto dvě skupiny výroků jsou samostatné (§ 24 odst. 2 ZV), čímž stanovil, že se jedná o oddělitelné části jednoho rozhodnutí, jak je mají na mysli § 90 odst. 1 a 5, hovoří-li o „části“ rozhodnutí.

Nedosti na tom, v případě vyvlastnění za účelem výstavby dopravní infrastruktury rozptyluje veškeré pochybnosti § 4 odst. 1 UZ, pokud normuje, že je-li podáno proti rozhodnutí o vyvlastnění odvolání, které nesměřuje proti výrokům rozhodnutí uvedeným v § 24 odst. 3 písm. a) a b) ZV (vyvlastňovací výroky), nabývají tyto výroky právní moci, a to bez ohledu na to, že výroky uvedené v § 24 odst. 4 ZV (náhradové výroky) právní moci nenabývaly.

Relativní samostatnost výroků o vyvlastnění a o náhradě za vyvlastnění plyne z jejich rozdílné povahy, která se následně odráží mimo jiné v rozdělení soudního přezkumu těchto výroků mezi civilní a správní soudy (v podrobnostech k povaze výroků viz např. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne 5.5.2005 č.j. Konf 81/2004-12, č. 676/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz). Z tohoto pohledu přitom Ústavní soud shledal právní úpravu ústavně konformní (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 26/08, nalus.usoud.cz).

Na podkladě shora uvedeného krajský soud uzavírá, že žalovaný nejenže nepochybil, ale postupoval přesně podle příslušných shora citovaných zákonných ustanovení, pokud v případě, že shledal důvody pro zrušení jen nákladových výroků, vyvlastňovací výroky potvrdil a odvolání proti nim zamítl.

E.

Namítají-li žalobci konečně možnost dohody [žalobní bod 2)], je si krajský soud vědom skutečnosti, že obce mající zájem na vybudování infrastruktury vedou již s předstihem jednání s majiteli dotčených nemovitostí, aby v okamžiku akutní potřeby realizace stavby mohly tyto nemovitosti samy bezproblémově předat tomu, kdo infrastrukturu buduje nebo v jehož prospěch je budována.

Z obsahu správních spisů se ovšem podává následující časová posloupnost jednotlivých relevantních kroků:

- 31.05.2012 žalobci a) doručení návrh kupní smlouvy od osoby zúčastněné na řízení s přípisem, nechť tuto buď vrátí do 60 dnů podepsanou nebo navhne jiné řešení
- 27.07.2012 osobě zúčastněné na řízení doručena reakce žalobce, že souhlasí s vypracováním znaleckého posudku
- 28.11.2012 oznámení zahájení vyvlastňovacího řízení doručeno žalobci b)
- 29.11.2012 oznámení zahájení vyvlastňovacího řízení doručeno žalobci a)
- 21.05.2013 žalobce a) u jednání poprvé oznamuje vyvlastňovacímu úřadu, že 23.5.2013 má jednat s městem o náhradě vyvlastňovaného pozemku za jiný městský pozemek
- 23.07.2013 žalobci opakují vyjádření z 21.5.2013.

V nyní posuzované věci je tedy zřejmé, že žalobci zahájili jednání s městem až 6 měsíců po zahájení vyvlastňovacího řízení, dokonce 10 měsíců po uplynutí lhůty

k uzavření kupní smlouvy, přičemž uzavření dohody, kterou by osoba zúčastněná na řízení získala předmětné pozemky, podmiňovali kontraktem s třetí osobou – městem.

Namítají-li žalovaný a osoba zúčastněná na řízení, že uzavření jakékoli dohody s městem již nebylo 21.5.2013 možné, neboť žalobcům již bylo oznámeno zahájení vyvlastňovacího řízení, proto jakoukoli dispozici s předmětnými pozemky proto žalobcům zakazovalo ust. § 19 odst. 3 ZV, nelze tento jejich názor aprobovat beze zbytku, neboť lze připustit, že by tu mohla být uzavřena trojstranná smlouva mezi žalobcem a), osobou zúčastněnou na řízení a městem.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví setrvávají na názoru, že ZV ani UZ nestanoví pravidlo pro to, kdy je možné považovat úsilí vyvinuté vyvlastnitelem k dosažení dohody za postačující pro splnění podmínky přípustnosti vyvlastnění. Od doručení návrhu na uzavření smlouvy běží dle ust. § 5 odst. 1 ZV 90 denní lhůta, během níž vyvlastnitel nemůže činit kroky přímo směřující k výstavbě. Lze po něm proto spravedlivě žádat, aby tuto dobu využil pro hledání kompromisu s vyvlastňovaným, projeví-li i vyvlastňovaný skutečnou vůli převést požadovaná práva na vyvlastnitele dohodou. Není dán ani žádný důvod, proč by úsilí vyvlastnitele dosáhnout dohody s vyvlastňovaným mělo být v případě záměrů spadajících do působnosti UZ nižší. Vlastník pozemku je v nevýhodné pozici, neboť jeho dispozice s pozemkem, na kterém má být zřízena stavba, je výrazně omezená. Pokus o dosažení majetkoprávního vypořádání tak nemůže být pouhým formalismem. Vlastník stavby musí postupovat v souladu se svými zájmy, ale současně šetřit vlastnická práva vlastníka pozemku. Pokud vlastník pozemku od samého počátku výslovně deklaruje, že nemá zájem na uzavření dohody a že nepřistoupí na žádné nabízené řešení, pak nelze po vlastníkově stavby požadovat, aby zbytečně vynakládal prostředky na vypracování znaleckého posudku nebo vyhledání pozemku vhodného ke směně. Nelze po něm ani požadovat předkládání dalších nabídek, je-li zřejmý přetrvávající velký rozdíl v představě o náhradě za pozemek mezi vlastníkem pozemku a vlastníkem stavby. To však neznamená, že by neshoda o výši kupní ceny bránila dohodě o jiném způsobu vypořádání. To platí zvláště v případě, kdy vlastník stavby pozemkem vhodným ke směně disponuje, a neexistuje důvod, aby jej ke směně nenabídl. Pokud vlastník pozemku upřednostňuje některou z forem majetkoprávního vypořádání, pak je povinností vlastníka stavby k této skutečnosti při pokusu o dosažení dohody přihlédnout. Závěr o tom, zda je podmínka dle ust. § 5 odst. 1 ZV splněna, je tak nutno činit vždy v závislosti na konkrétních okolnostech případu. Zejména je rozhodující, zda vůbec vyvlastňovaný na návrh kupní smlouvy nějak reaguje, a pokud ano, zda jsou jím vyslovené požadavky vyvlastnitelem reálně splnitelné a bude jejich splněním zajištěna možnost realizace účelu vyvlastnění. To platí bez ohledu na to, zda se jedná o případ spadající do působnosti UZ. I v takovém případě je nutno zkoumat, zda bylo v silách vyvlastnitele dosažení dohody s vyvlastňovaným a zda pro to něco učinil. Ani zde nemůže jít pouze o formální snahu o uzavření dohody spočívající v tom, že vyvlastnitel toliko zašle vyvlastňovanému návrh na uzavření kupní smlouvy a na jeho případné alternativní požadavky (jako např. na uzavření směnné smlouvy) nikterak nereaguje či reaguje zástupnými důvody, které svědčí spíše o neochotě vyjít vyvlastňovanému vstříc. Jestliže ten vysloví reálně požadavky umožňující dosažení kompromisního řešení, může být po vyvlastniteli legitimně požadováno, aby s vyvlastňovaným skutečně (nikoliv pouze formálně) o takovém

řešení jednal. V opačném případě nelze považovat podmínku dle ust. § 5 odst. 1 ZV za splněnou. Ovšem zásadně platí, že míra aktivity vyžadované po vyvlastniteli se mimo jiné odvíjí od aktivity vyvlastňovaného a od toho, zda jeho požadavky svědčí o jeho skutečném zájmu předejít rozhodnutí o vyvlastnění uzavřením dohody. Je proto třeba v případě navrhované směny zkoumat m.j., zda vyvlastnitel má k dispozici pozemky, které vyvlastňovaný požaduje směnit za své pozemky, neboť pokud vyvlastnitel ke směně nepřistoupí, ačkoliv vhodnými pozemky disponuje a neexistuje důvod, aby je nesměnil, může stěžít obhájit tvrzení, že se mu nepodařilo získat požadovaná práva k předmětným pozemkům dohodou, tj. že splnil podmínku dle ust. § 5 odst. 1 ZV. Má-li vyvlastnitel k dispozici dvě pro něj prakticky ekvivalentní řešení (koupě nebo směna za pozemky, které nemá důvod nesměnit) musí dát přednost řešení, které upřednostňuje vyvlastňovaný. Možnost volby z více zcela rovnocenných variant je zde jednou z mála kompenzací za to, že vyvlastňovaný zcizuje své pozemky nedobrovolně. Směnná smlouva je bez jakýchkoliv pochybností dohodou, respektive smlouvou směřující k získání požadovaných práv k předmětným pozemkům ve smyslu ust. § 3 odst. 1 věta druhá či ust. § 5 odst. 1 ZV. Chce-li vyvlastňovaný dosáhnout jiné dohody, než kterou navrhuje vyvlastnitel, lze po něm bezpochyby taktéž spravedlivě žádat, aby se s ohledem na zákonnou lhůtu snažil vyvlastniteli předložit alternativní řešení v co nejkratší době (srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2014 č.j. 7 As 174/2014-44, www.nssoud.cz).

V nyní posuzované věci je nutno zdůraznit, že žalobce a) reagoval na návrh na uzavření kupní smlouvy až po dvou měsících uplynulých ze zákonné 90-denní lhůty a svůj záměr dohodnout se s městem na směně pozemků nikterak neprojevil. Přesto bylo ještě další 4 měsíce vyčkáváno se zahájením vyvlastňovacího řízení. Měl-li by žalobce a) skutečně zájem o předmětnou směnu, bezpochyby by s městem jednal již v této době od doručení návrhu kupní smlouvy do zahájení vyvlastňovacího řízení, která představuje nikoli krátký interval 6 měsíců.

Pojal-li však žalobce úmysl jednat s městem až po dalších 6 měsících pod tlakem nařízeného ústního jednání v již probíhajícím vyvlastňovacím řízení (ústní jednání 21.5.2013, jednání s městem 23.5.2013), je při délce schvalovacích procesů města (srov. zák. č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů) vyloučeno, aby bez předchozí aktivity dosáhl v akceptovatelné době vůbec vyjádření příslušného orgánu města – zastupitelstva.

Případná dohoda tak byla podmíněna nejen souhlasem vyvlastnítele, ale též souhlasnou vůlí třetího subjektu (města), která nebyla v době, kdy žalobce a) možnost této dohody oznámil, natož v 90-denní zákonné lhůtě k uzavření dohody, reálně projevna.

Tím žalobci osobě zúčastněné na řízení výrazně zúžili manévrovací prostor (zde ho dokonce svou nečinností zcela vyloučili) pro to, aby se snažila nalézt kompromisní řešení, které by zároveň neznamenal oddalování realizace účelu vyvlastnění. Vyvlastnitel se má snažit uzavřít dohodu s vyvlastňovaným právě primárně v rámci devadesátidenní lhůty dle ust. § 5 odst. 1 ZV. V nyní posuzovaném případě tato lhůta uplynula marně prakticky zcela zaviněním žalobců. Také proto lze důvodně pochybovat o tom, že žalobci měli skutečně zájem na tom, aby namísto prodeje došlo ke směně za jiné pozemky.

Ani případné uzavření smlouvy o smlouvě budoucí a vyčkání vyjádření vůle města nebylo možné považovat za vhodnou alternativu také proto, že smlouva o smlouvě budoucí není nástrojem, který by skutečně zajišťoval bezprostřední realizaci účelu vyvlastnění. Osoba zúčastněná na řízení by nemohla k realizaci záměru přistoupit toliko na základě smlouvy o smlouvě budoucí. Pouhé následné neuzavření smlouvy budoucí by se mohlo stát velice snadným nástrojem obstrukcí. Ačkoliv by se mohla osoba zúčastněná na řízení domoci uzavření smlouvy soudně, nebylo by po ní možné spravedlivě žádat, aby nesla vysoké riziko nemožnosti realizace výstavby podle předem stanoveného harmonogramu.

Osoba zúčastněná na řízení tedy v nyní posuzovaném případě vynaložila dostatečné úsilí pro to, aby nabyla práva k pozemkům stěžovatelů dohodou. Splnila tak podmínku vyvlastnění dle ust. § 5 odst. 1 (resp. ust. § 3 odst. 1 a contrario) ZV.

F.

S ohledem na to, že žádný z včas uplatněných žalobních bodů nebyl shledán důvodným, krajský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

G.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 5 s.ř.s., když této osobě soud v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal ani žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. února 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu